

Turki v Tokri.

L' stasimur kripom, enako drevčemu plazu, ki vse, kar koli do-
seje, pohuča, privedejo Turki proti Šaplu, to kacejo po vseh
ri na stražno predreči. Šlah in groza gresta pred njimi;
neusmiljenja, grozovitost in suleč jih spremljajo. Kar si
vega dobe, morda ali s njimi, ali v glavo dajo. Bil je pri vseh
perju z velikauskoga kamuya seden jez, karega so zapelali;
dolič z vado napolniti in se tako vrtelo obvarovati. Pa ko
ljudje žalostijo, s tako grozovitostjo in kurotjo so se Turki
blizajo, in čelo njihove drugega v mislih, kakor ura se
se in svoje z degne resiti. Prej opora Turki dalje doto vlag-
loropajo; že so čez jezerski boki in že njih prednje čete, pro-
ti prelepemu pred vseh kemu in Šapal kemu polju hite, ko
gaduje se vedno oholi Šaple in kempere zapajajo in poigajo.

Sisti čas je gospodari ^{na} Šaplu in njegovim vitez,
plavuti vitez, plavuti šotupak. Šonaj so, da se vija
Turški blisk, že drevce, že vli hlapcu kupa sečlate; ženo so
ko ditho sabljah, plase, z drugo slovo plulje. Sisto vauca želo
de in kot soha žadaci z njimi hlapcu proti vseh vplemu. Ki bilo
se, morda čez vli. Šotupak se h hlapcu obene in me zapove, kupa
žarmitahor ne pogajati, in ga ne potegovati ne na vauca
ne na levo. Kakor štica čile šotupak čez globoki bregu, s
šterem vliha teci; hlapce pa pozabljivi vaucaja svojega gos-
poda, in boje se, da se h hlapcu dotti ne zalotet, pa spodobde in
kot kemu pade v bregu in se doto ohoplje. Kuj njegov pa je
bil mukast. Kucej od mačha plaza po steru in pčeh napit
in kmalu je v hlapcu vred na ravnu.

Šapal, čak je živoglato, značuje od potojnih dedov
židavo bogu in njegovim izvoljenim narci. Karo h te
mu značuje se Turki zapajo, ga ostrem in zapalit, ko jih
šotupak čiča. Kakor šela teci vauca in kot muhe padajo
Turške glave pod vitezovo sabljo. Pa Turki ga ne vidijo pred
čabo. Vidijo le senco, in ga soč sabljo in svetle kupa podho.
Saha jih po Tokri in tri dni vliha teci vauca kot hli, vaha
jih po vli in tri dni vliha teci, že predse šotupak
šlah Šaple in že vidi gadajo vliha teci vliha teci. Pa
Turki njegova vaucaja moč je proe, dedne danci, s kti-
ri se sabljo čiča, in drugoga kot kot in žila. Kaha s sabljo
se pobedi in vliha teci na kupa svaguje. Hli se na kupa
ko vaucaja in zagleda vliha teci vliha teci na kupa.
Kobeha šotupak mu napolne sice, z vaucajem pogleda
proti vliha teci vliha teci: »Hli vliha teci vliha teci, moč
ni pomočnik, pomagaj mi in kupa in moči, se žaduje kadeho

2
despozitnik dovoljnih pobiti. Vedno do pred tobo čisto maslo
golelo! "Dova moč, presice, oslabljeno truplo, krepkeje post saki
jo, zgladi in močija se s novo živce. Tinalo mi živca, turka
na slovenski zemlji. Stotupah do cerkve svetega Jerucija prid-
si shoci d. konja, pada v cerkvi na kolena in zahvali predst-
votli inega boga in svetega Jerucija za podarjeno milost in moč.
Ker se bil odločil, se sveto spolnil. Nalocil je planino, od
kter se je maslo odjelo, da se pred svetim Jerucijem namesto
olja goselo, to je pa sveta glavnina in z njo tudi omucijena
glavnina na ptuje pridla, se je to sedajna pozabilo; in moj
nar je bil prilik, olja priditi. Na vseh čudah? olje ne goli,
mejnast naj, kusa, ker koci, olje se ne osvane. Zadelje na
kolena pada pred svetim Jerucijem, in ga kito, prosa, naj se
dosta osvane, ker mu vose dati, ker kure moč pomagati, in da
to, ker ima. Sveti Jerucij se je dal potolažiti, in od sincaal spet olje
pred njim goli.

Kruga pripovedka pripoveduje, da so turki iz kraj-
sega na koroško ali, in da se jih je stotupah pri taborskem
mostu v koroški hotel. Ker jih je vjame uteklo, so jih kraj-
lavci končali. Voda so nauce napeli, da je sholi terga po
vsi dolini nastopila, na pot so kaur narobe in drugoga pa-
budja nametali. So turki konji v to paludje zabredijo,
so se jeli glasiti in so turke v vodo povnetali. Ker jih je
pa ob krajek zgallo, so jih vojvanci popili.

Ube pripovedki pa goveste, da so turki železne duk-
ne zapustiti, da jih v koroško oce ne do. Tu se dan danuša-
je se najdujejo listi teh železnih dukov, nauce turške
podkol, po vsi koroški dolini, tudi visoko o plani-
nah, in pričajo rumico teh pripovedk.

S